

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrala a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a Mgr. Terezy Jachura Maříkové ve věci

žalobce **P. K.**, narozeného xxx
trvalým pobytem v xxx
zastoupeného Mgr. Rebekou Mot'ovskou Židuliakovou, advokátkou
sídlem v Praze 6, Krátký lán 138/8

proti
žalovanému **Mgr. V. V.**, IČO xxx
sídlem v xxx

o 11 228 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 č. j. 7 C 90/2024–74 z
26. června 2024,

takto:

- I. Návrhy na přerušování odvolacího řízení a ustanovení zástupce žalovanému **se zamítají.**
- II. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení 4 912,60 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právní zástupkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

Odůvodnění:

1. Žalovaný podal včasné odvolání proti rozsudku, kterým mu soud I. stupně uložil zaplatit žalobci 11 228 Kč s úrokem z prodlení 15 % od 4. 12. 2023 do zaplacení a náklady řízení.
2. Namítal, že žalobce účelově zneužil právo, když namítl nepřihlášení pohledávky žalovaného do insolvenčního řízení a zamezil tak započtení. Úpadek byl nepoctivý, v rozporu s dobrými mravy a účelový, aby se žalobce zbavil pohledávek. Padělal pracovní smlouvu se společností AxxxN s.r.o. a tato firma na uváděné adrese nesídlí. Proto na něj podal žalovaný trestní oznámení. Z tohoto důvodu navrhl přerušování řízení. Nebylo prokázáno, že by žalovaný obdržel vysouzené náklady řízení. Žalobce ve sporu proti ministerstvu dopravy oznámil soudu výpověď plné moci žalovanému, aniž by mu to oznámil, soud však rozhodl o zaplacení nákladů k rukám žalovaného. Nesouhlasil s tím, že by částku odvedenou na DPH měl hradit žalobci. Soudní poplatek ve sporu nezaplatil žalobce, ale spolek Oxxx xxxU. Žalovaný ke svým tvrzením navrhoval důkazy, které soud neprovedl. Odvolací jednání žádal odročit z důvodu špatného zdravotního stavu, žádal o ustanovení zástupce a namítl podjatost senátu, protože jednání nařídil příliš brzy.
3. Při jednání dále namítal, že postup soudu I. stupně byl nepředvídatelný, nebyl poučen o tom, jak soud na věc nahlíží, že se soud nevypořádal s návrhem na výslech účastníků, že ze strany žalobce šlo o praní špinavých peněz a že žalovaný měl právo zadržet žalobcovu náhradu nákladů řízení, protože tu byla obava, že žalobce nebude žalovanému plnit.
4. Žalobce navrhl rozsudek jako správný potvrdit. Při podání insolvenčního návrhu byl zastoupen právě žalovaným, ten mohl svou pohledávku přihlásit. Námitky žalovaného jsou jinak povrchní a nekonkrétní.
5. Odvolací soud přezkoumal rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, dle §§ 212, 212a odst. 1, 5 o. s. ř., přičemž se nejprve zabýval procesními námitkami a žádostmi žalovaného. Důvodnou neshledal námitku podjatosti senátu, jelikož se opírá toliko o nepřípustný důvod v podobě postupu soudu v řízení. Nebylo proto ve smyslu § 14 odst. 4 o. s. ř. o ní rozhodovat. Námitka navíc, jak je zřejmo z celého procesního postupu žalovaného před odvolacím soudem, má obstrukční charakter. Platí to také o návrhu na přerušování odvolacího řízení (k tomu neshledal odvolací soud žádný důvod, neboť údajné trestní oznámení je toliko podáním svého druhu a neosvědčuje žádnou skutečnost) i o návrhu na ustanovení zástupce (žalovaný je advokát, přičemž jde o banální částku). Proto těmto návrhům nevyhověl. K námitce o příliš rychlém nařízení jednání uvádí odvolací soud, že o termínu nařízení jednání rozhoduje soud v souladu se svými interními postupy (ověření procesních předpokladů pro rozhodnutí, nastudování spisu apod.), nikoli účastník. Rychlé ukončení řízení je ostatně v zájmu účastníků.
6. Důvodnou neshledal ani následnou žádost žalovaného o odročení jednání ze zdravotních důvodů, jelikož z doložené lékařské zprávy o nevolnosti žalovaného 18. 6. 2025 nevyplývá, že by byl v pracovní neschopnosti či že by jeho nepříznivý zdravotní stav měl přetrvávat až do doby jednání.
7. Odvolací soud neshledal, že by řízení před soudem I. stupně bylo zatíženo vadou, která by mohla způsobit nesprávnost rozhodnutí. Soud nebyl povinen poučovat účastníky o tom, jak hodlá věc právně posoudit. Takové poučení připadá v úvahu jen tehdy, pokud účastník nevylicil všechny rozhodné skutečnosti či důkazy, nebo hodlá věc posoudit jinak než podle účastníkova právního názoru a je třeba doplnit rozhodná tvrzení či důkazy (§118a odst. 1-3 o. s. ř.). Taková potřeba v řízení nevyvstala.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

8. Soud I. stupně provedl v řízení důkazy v dostatečném rozsahu pro právní posouzení nároku a toto také správně zhodnotil. Z jeho skutkových závěrů proto vychází i soud odvolací. Není zřejmé, proč by měl soud provádět důkaz výslechy účastníků, když jde o krajní prostředek (skutečnost nelze prokázat jinak) a vyžaduje souhlas vyslychaného.
9. Zásadní námitkou žalovaného je tvrzení o nepoctivém vyvolání úpadku žalobce (jež mělo znemožnit žalovanému započíst svou pohledávku za žalobcem z titulu odměny za právní zastupování). K tomu je namístě uvést, že tyto námitky bylo třeba uplatnit před insolvenčním soudem. Odvolacímu soudu, stejně jako soudu I. stupně, nepřísluší posuzovat správnost rozhodnutí soudu insolvenčního. Kromě toho, jak správně uvádí žalobce, mohl žalovaný tvrzenou pohledávku přihlásit do insolvenčního řízení, tím spíše, že pomáhal žalobci sepisovat insolvenční návrh. Pokud tak neučinil a došlo k prohlášení úpadku s povolením oddlužení žalobce, započtení během trvání insolvenčního řízení není možné, jak soud I. stupně správně uvedl.
10. Závěr o tom, že náhrada nákladů řízení patřící žalobci (včetně DPH) byla poukázána žalovanému pak vyplývá z korespondence mezi účastníky (srovnej bod 9. odůvodnění) a jeho správnosti nasvědčuje ostatně i vyjádření žalovaného v němž uvádí, že měl právo částku zadržet.
11. Soud I. stupně se správně vypořádal i s námitkou, že soudní poplatek namísto žalobce zaplatila třetí osoba –v tomto lze odkázat na bod 15. odůvodnění.
12. Odvolací soud nemá výhrad ani k právnímu posouzení věci. Jelikož správně bylo rozhodnuto též o nákladech řízení, odvolací soud rozsudek podle § 219 o.s.ř. potvrdil.
13. Žalobce byl v odvolacím řízení plně úspěšný. Má proto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. vůči žalovanému právo na náhradu nákladů v něm vzniklých. Jde o náklady právního zastoupení advokátem: odměna za dva úkonu právní služby (vyjádření k odvolání, účast u jednání), 2 paušální náhrady hotových výdajů, oboje ve stejné výši jako před soudem I. stupně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** přípustné dovolání.

V Praze 25. června 2025

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu